

Føroya Sosial-Demokratur

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 52

Lýsingarprísir fyrri mm: 20 oyru á
1. síðu, 15 oyru á 3. og 4. síðu

Leygardagin 30. desember 1950

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 2,50 + porto um fjórðingsárið

24 árg.

Um nýggjársleitið

Nú fara vit at geva árið 1950 frá okkum og taka við tí næsta.

Tað man fáur minnst eitt so undarligt ár í mangar mátar. Lat okkum taka veðurlagið: Vetur og vár av tí besta, so kemur eitt summur sum er so vátt og kalt sum eingin veit um at siga. Frá mánaskiftinum mai juni til út í november eitt samanhangandi regnveður. Yvir mesta partin av Føroyum norðanfjórðs fekkst torvið ikki turt og um allar oyggjarnar var hoytterrinn ókent ringur. Tað man valla vera nokrum nólivandi í minni, at fólk arbeiddi uppá torv eftir allahalguna. Tað hendi víða hvar í ár, at fólk tá fór aftur eftir torvinum og fekk bjargað tað. Hoyggið kom ta mesta upp av jörðini eftir alla tíð, men meir og minni fyrirbeint sum vera man. Grasvøksturinn var av tí mesta, men sum gamalt er at siga: runnið upp áv lögð, tí ódrúgt og tá so hoyggingin misseydnadist afturat eru fódurvanirnar alt annað enn góðar. Eplavoksturinn var vánaligur og og mangastaðni, eintá tann bæri missvøkstur. Ikki var annað at vænta eitt so vátt og sölífátt summar. Summasteðnis, var eisini svartaspillan og slákkroitið til báða. Seyðurin var eins betur, nógvur í tali og kannska miðal til dygd hjá nógvum, aðrasteðni varð hann kannska slakari, eftir sum menn láta at.

Fyri bygðirnar í Føroyum er árið eisini minniligt av tí útvandring, ið fer fram, hetta at fólk sum hefur haft búgv á bygð alt í einum stríkur av garði og fer til Havnar ella stórbygðirnar at búgva. Summi ríva niður húsini og flyta, og onnur selja heimið og aftur onnur ganga frá og laga upp í dyrnar. Við teimum ið eftir eru á bygðunum er eisini hend tann broyting at fleiri og fleiri fóru til sjós, meira og meira leggja menn jørðina frá sær. Við øðrum orðum, tíðin er ógvuliga döpur fyri tann ið hefur bygðalívið kært. Hetta verður eftir hondini ein álvars spurningur, hvussu tað skal verða vorið við hesum, at alt fólk her í oyggjunum visur lindi til at hópa seg saman í nókrum stórbygðum. Vvaleyst er tað, at tess meira henda umskipan vindur uppá seg, tess veikari

verður tjóðin at standa ímóti niðurgangstíðum. Men virkis- og búfrælsi er í landinum, tað má tann einsæri sjálvur avgera hvar hann setur seg niður. Almenningurin kann royna at gera okkurt ið kann stuðla til, bóta korini, eitt nú við vegasambandi skipasambandi, við príspolitikki á búnaðarvörum o. o. Men annars er tað tann einsæri maðurin ið hevur avgerðina í hesum.

Taka vit um heimin og okkara stöðu í honum er árið ið nú er at enda eisini eitt sermerkt ár. Tær vónir ið birtust við krigslok í 1945 um frið og náðir fyri vanligt framburðsarbeiði heimin íkring, eru fánaðar burtur hetta ári. Aldri hevur sætt hættiligari út enn nú fyri at alt skal standa aftur í einum roki á triðja sinni, og tað á ein upp aftur hættiligari hatt enn í 1939, nú tykist tað sum tann hvíti maðurin stendur fyri harðari skotum enn hann nakrantíð hevur grunað ella hugsað. Heimsbardagurin ið farin er, legði stórtjóðirnar í Europa lavnar og avmergjaðar, og nú ið nýggj verja skal reistast aftur á rovinum filast statsmennirnir á, nú fella orð um, at spurningarnir ið treingja á í fjareystri eru so stórir at tann hvíti maðurin risir ikki upp fyri. Tað nyttar nú einki at stara seg blindan at hesi svörtu lívsfóðini, vit eiga eisini at duga at síggja ljós — og ljós er jú hóast alt, tær góðu hugsanirnar eru ikki deyðar, tær sum bera upp og fram. Vit eiga bert at gera okkum kunnugt við, at tað er álvara á ferð og at vit hvør einkult lítið menniskja hava okkara ansvar av tí sum fer at henda, vit eiga hvørt í sínum lagi at verða við at stíðja upp undir tað sum gott er, tað sum kann sameina og bera uppi.

Heimssøga verður ikki skapað í Føroyum, vil so mangur siga, tað er einki hjá okkum at gera. Nei, gaman í, heimssøgan verður ikki myndað her, men her verður meniskjasøga skriva, bardagin millum ilt og gott, millum tað sum ber upp og tað sum leggur í øsku fer eisini fram her. Latum okkum hvør í sær arbeida fyri frið og semju, fyri rættvísi og mest møgulegu eyndu fyri flest møguleg menniskir her í Føroyum.

LÝSING

Eftir lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíking í Føroyum, verða allir teir persónar, sum skulu verða álíknadír persónligan kommunuskatt í Tórshavnar kommunu, bidnir um annaðhvørt sjálvir ella við fulltrúa, tó um so er undir fullmátsgevarans egnu ábyrgd, innan 15. januar 1951 — ella viðvíkjandi teimum, sum eru skyldigir at föra autoriseradar handilsbøkur, innan 15. januar mánaði 1951 — at geva upp inntöku sína fyrri árið 1950 samsvarandi við tey skema við leiðbeining til sjálvuppgávu, sum nevndin letur flýggja út til skattagjaldararnar. — Serliga verður víst á, at persónar, sum í yrki sínum vanliga nýta eitt annað rakstrarár enn álmanakkaárið, hava rætt til í sjálvuppgávuni at nýta rakstrarárið. — Tey soleiðis útfylltu skema verða latin inn til Tórshavnar líkningarnevnd.

Tað verður beinleiðis gjørt kunnigt, at tann, sum ikki gevur upp í rættari tíð inntöku sína samsvarandi við áðurnevndu lóg, missir rættin til at gera mótmæli móti skattaálíking síni, uttan so at hann kann vísa á, at álíkingin gongur upp um hansara veruligu inntöku við meira enn 25 pct. — Er munurin meira enn 25 pct., skal hann lata skatt av síni veruligu inntöku við 25 pct. í viðbót.

Tann, sum einki skema hevur fingið við útbýtingina, eigur sjálvur at fáa sær skema sitt á býráðsskrivstovuni, av tí at møguleg mistök við útbýtingina hava onga ávirkan á undannevndu ásetingar.

Persónar, sum eru skyldigir at föra autoriseradar handilsbøkur og skattaskyldig deydubúgv, skulu saman við uppgávu av inntöku síni senda inn rakstrarroknskap og uppperð yvir fjggjársstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar innan áðurnevndu frestir í tí fyriskrivaða sniði og beint undirskrivaðar, kunnu ikki krevja at verða tiknar til umhugsunar.

Arbeidsgevarar verða bidnir um at geva frágreiðingar um goldnar lönir o. a. m. til arbeidsfólk sitt, og mugu teir innan 15. januar 1951 koma fram við hesum frágreiðingum til líkningarnevndina, sum teir eru skyldigir eftir áðurnevndu lóg par. 34, og verður lagt aftrat at slíkar frágreiðingar, tá ið arbeidsgevarin förir seg undan, kunnu verða kravdar fram av innanríkisministeriinum við dagbót.

Tað verður gjørt kunnigt, at tann, sum til skaða fyri kommunu móti betri vítan gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur skeivar upplýsingar til líkningarnevndina um sína inntöku ella síni ognar og förimunarviðurskifti verður straffaður við at hann til kommununa bötir 10 ferðir tann skatt, hann hevur sviðið.

Húsaeigarar kunnu fáa at víta virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til býráðsskrivstovuna, telf. 63.

Öll verða biðin um at skriva növn og bústað (götunavn og nummar) skiliga á sjálvuppgávuna, so at tað verður ikki misskilt.

Tórshavnar líkningarnevnd.

„SOSIALURIN“

ynskir øllum lesarum sínum gott nýggjár